

1. Czy dyrektywę Rady nr 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep⁽¹⁾ w brzmieniu nadanym przez dyrektywę Rady nr 92/53/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r.⁽²⁾, transponowaną do prawa niemieckiego rozporządzeniem EG-TypV (rozporządzenie w sprawie wspólnotowej homologacji typów pojazdów i ich części z dnia 9 grudnia 1994 r., zmienione po raz ostatni dnia 7 lutego 2004 r.), należy interpretować w ten sposób, że kierowca pojazdu silnikowego, zarejestrowanego na skutek homologacji w ramach wspólnotowej procedury homologacji typu jako pojazd silnikowy przeznaczony do przewozu osób, jest również uprawniony do wprowadzenia tego pojazdu do obrotu jako homologowany typ pojazdu i w szczególności, czy kierowca tego pojazdu silnikowego jest również zobowiązany do przestrzegania dopuszczalnej prędkości obowiązującej wyłącznie dla pojazdów silnikowych przeznaczonych do przewozu osób?
2. Czy organy właściwe do ścigania wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym mogą stwierdzić nieprawidłowość homologacji dokonanej w ramach wspólnotowej procedury homologacji typu przez Kraftfahrt-Bundesamt (Federalny Urząd ds. zmotoryzowanego ruchu drogowego) oraz rejestracji dokonanej przez niemieckie organy rejestracyjne w oparciu o tę homologację, w odniesieniu do kwalifikacji typu pojazdu, w związku z ustaleniem dopuszczalnej prędkości, do której przestrzegania zobowiązany jest kierowca pojazdu tego typu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 42, str. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady nr 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep, zastąpiona przez dyrektywę Rady nr 92/53/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. zmieniającą dyrektywę 70/156/EWG.

Skarga wniesiona dnia 18 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-90/05)

(2005/C 82/52)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 18 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Dimitrisa Triantafyllou, działającego w charakterze pełnomocnika z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

Komisja Wspólnot Europejskich,

po tym, jak wezwała Wielkie Księstwo Luksemburga do przedstawienia swoich uwag oraz po wydaniu uzasadnionej opinii w dniu 7 lipca 2004 r., biorąc pod uwagę odpowiedź rządu Wielkiego Księstwa Luksemburga, która wpłynęła do Sekretariatu Generalnego w dniu 13 października 2004 r., wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nieprzestrzeganie sześciomiesięcznego terminu przewidzianego na dokonanie zwrotów podatku VAT podatnikom niemającym siedziby na terytorium tego kraju, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 7 ust. 4 ósmej dyrektywy Rady w sprawie podatku VAT (79/1072/EWG) z dnia 6 grudnia 1979 r.,⁽¹⁾
- 2) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Pomimo dokonania prawidłowej transpozycji dyrektywy do prawa krajowego, Wielkie Księstwo Luksemburga nie przestrzega w praktyce sześciomiesięcznego terminu, przewidzianego w art. 7 ust. 4 tej dyrektywy na dokonanie zwrotu podatku VAT podatnikom niemającym siedziby na terytorium tego kraju. W rzeczywistości bowiem administracja luksemburska dokonuje zwrotów regularnie ze znacznymi opóźnieniami. Ponadto prawo luksemburskie nie przewiduje odsetek za opóźnienie, które mogłyby zrekompensować szkodę poniesioną w rezultacie takich opóźnień

⁽¹⁾ Ósma dyrektywa Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych - warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, z 27.12.1979 r., str. 11).

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-92/05)

(2005/C 82/53)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 21 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Bruna Stromsky'ego i Bernarda Schimę, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Francuskiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2003/32/WE z dnia 23 kwietnia 2003 r. wprowadzającej szczegółowe specyfikacje w zakresie wymagań ustanowionych w dyrektywie Rady 93/42/EWG, odnoszących się do wyrobów medycznych produkowanych z tkanek pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- 2) stwierdzenie ewentualnie, że nie notyfikując Komisji ich przyjęcia, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom,

które na niej ciążyą na mocy powołanej wyżej dyrektywy 2003/32/WE.

- 3) obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 1 stycznia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 26.04.2003 r., str. 18